

[Rytter.]

skal ikke insistere paa at faa Svar nu. Lad os hellere drøfte det i Udvalget.

Hvad angaar det andet store Spørgsmaal: hvorfor vi ikke fik Straffeloven den 5. Maj 1945, gentog Justitsministeren ikke den Grund, han før omtalte, men nævnte nu, hvad der forbavser mig, en ny Grund, nemlig at man ikke var enig om Retsplejeforslaget. Jeg forstaaer ikke denne Argumentation, thi Retsplejeloven spiller ingen Rolle i denne Forbindelse. Det, der har spillet en Rolle for Politiet, Politiaadvokaterne, Statsadvokaterne, Befolkningen og de intererede selv, er, at de ikke vidste, hvilke Handlinger der var strafbare. Den højtærede Justitsminister siger: Vi har jo tilstrækkelig Hjemmel i den gamle Straffelov til at straffe. Nej, det har vi ikke. For det første er den nye Lov meget mere vidtgaaende, den tager flere Handlinger med. For det andet er der den uhyre vigtige Bestemmelse i den nugældende Straffelov, at man kan kun anholde, naar der kan idømmes Fængsel, og Justitsministeren ved som gammel Sagfører, at det er en Bestemmelse, der har medført, at det var meget faa, der paa denne Konto kunde sættes fast. Hvis vi derfor ikke fik den nye Straffelov, var der en Mængde strafskyldige, som ikke kunde sættes fast. Det, det derfor hastede med, var Straffelovsforslaget, for naar det var gennemført, vidste man, hvilke Sigtelser der kunde rejses. Derimod gjorde det ikke saa meget, om vi fik Retsplejeforslaget 14 Dage senere — jeg tror ikke, Justitsministeren faar Brug for det før om en Maaned eller maaske senere. Under alle Omstændigheder kan det ikke bruges til at forklare, at vi ikke fik Straffeloven den 5. Maj.

Den højtærede Justitsminister sagde, at det var skam ikke hans Mening at sætte en Plet paa Domstolene eller enkelte Dommere. Jeg er ikke i Tvivl om, højtærede Justitsminister, at det ikke er Deres Mening, men Faktum er, at ved den her indførte Regel vil det ske, idet Dommerne ikke kan fungere, uden at de faar Justitsministerens Beskikkelse. Hvis der er enkelte Tilfælde, man har været utilfreds med, hvorfor saa ikke drage dem frem her fra Talerstolen? Hvorfor komme med disse udfyldende Bemærkninger om, at det var Højesteret, man var gnaven over, og det influerede paa de andre?

Derfor maa jeg fastholde mit Standpunkt, at netop i en bevæget Tid som denne maa der ikke kunne sættes mindste Plet paa dem, vi sætter til at dømme. Der maa

ikke kunne sættes saa meget som den Plet paa dem, at der siges til de tiltalte: I bliver dømt af Domstole, over for hvilke Justitsministeren har Mulighed for at gribe ind, idet han skal sanktionere alle Dommerne. Derved kommer det til for meget at ligne Forholdene sydpaa, og det vil efter min Mening være uheldigt.

Jeg blev endnu mere betænkelig, da jeg hørte Justitsministerens Fremstilling af, hvordan Forholdet for Øjeblikket er med Hensyn til Arrestationer. Ved Rigsdagsaaabningen stod Statsministeren frem og sagde: Gudskelov, nu gælder Grundloven igen i Kongeriget Danmark. Det samme hørte vi fra Prædikestolen: Nu gælder Grundloven igen. Men jeg tror, at der aldrig nogen Sinde i den Tid, Danmark har eksisteret under en Grundlov, har været saa mange grundlovsstridige Forhold som nu. Jeg forstaaer ikke, hvordan det passerede efter den Fremstilling, den højtærede Justitsminister gav, overhovedet kan forenes med Grundloven. Den højtærede Justitsminister sagde egentlig ikke, hvem der var ansvarlig for det skete, men naaede dog til, at det var vist General Gørtz — saadan forstod jeg det. Det plejer jo her i Rigsdagen at være saadan, at der er een, der er ansvarlig over for Rigsdagen, nemlig Ministeren. Her var det altsaa Gørtz. De, der har gjort sig skyldige i noget, har det almindelige Ansvar som Borgere, sagde Ministeren. Men hvordan vil det saa gaa med en Borger, der foretager Frihedsberøvelse? Man kan se det ved at slaa op i Straffeloven, den er meget streng. Man behøver kun at tænke paa, hvad man vilde have sagt, hvis Politiet, der i gamle Dage foretog en saadan Anholdelse, havde taget fejl. Hvad vilde man saa sige, naar Politiet oven i Købet begyndte at opstille ulovlige Betingelser? Efter den Forklaring, som Ministeren gav, er jeg blevet endnu mere betænkelig ved at fravige de gældende Regler og gaa til Særdomstole.

Den højtærede Justitsminister siger, at han paa en Maade staar med det ene Ben det ene Sted og det andet Ben det andet Sted. Det er rigtigt, som den højtærede Minister sagde, at det er sjældent, der i et Ministermøde finder Afstemning Sted, for man kender jo paa Forhaand Resultatet. Dog ved jeg, at det er sket, at en Minister har indstillet en Mand til et Embede, og det er blevet omgjort i et Ministermøde. Det var ikke i det Ministerium, jeg var i, men det er ligegyldigt. Lad os imidlertid se bort fra Ministermøder. Lad os se paa Justitsministerens Udtalelse om, at han har